

Sygn. akt I Ns 1111/16

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Hanna Kaflak-Januszko

Protokolant: st. sekr. sądowy Aneta Jaśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2018r. w Słupsku na rozprawie sprawy

z wniosku M. Ś.

z udziałem E. M.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustala, że w skład małżeńskiego majątku wspólnego M. Ś. i E. M. wchodzi grzejnik elektryczny o wartości 212,76 zł (dwieście dwanaście złotych i 76/100), który przyznaje na wyłączną własność uczestniczki postępowania bez obowiązku spłaty;

II. oddala wniosek w pozostałym zakresie;

III. zasądza od uczestniczki postępowania E. M. na rzecz wnioskodawcy M. Ś. 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje ściągnąć od stron postępowania M. Ś. i E. M. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku po 65,20 zł (sześćdziesiąt pięć złotych i 20/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

I Ns 1111/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca **M. Ś.** pismem z 24.10.2016 r. wniósł o podział małżeńskiego majątku wspólnego z E. M. przez :

- zasądzenie na jego rzecz 2.825,00 zł, czyli połowy wartości składników majątkowych (wymienionych na s. 2 i 3 pozwu w pkt. 1-27), a potem rozszerzył o kolejne jak na k. 151 i raz jeszcze spisał na k. 167 v i dodał na k. 262,

- zwrot połowy wydatków poniesionych na opłacenie OC samochodu osobowego C. (...), które powód opłacał w latach 2011-2016, tj. 2.199,00 zł,

- przyznanie ww. samochodu o wartości ok. 2.500,00 zł powodowi, gdyż został sfinansowany z jego środków zgromadzonych przed zawarciem związku małżeńskiego,

- obciążenie uczestniczki kosztami postępowania, gdyż swoim postępowaniem przez 5 lat przetrzymywała majątek wspólny.

Wnioskodawca we wniosku zgłosił też inne roszczenia związane z rozliczeniem stosunków majątkowych z uczestniczką postępowania i jej rodziną, które w zakresie nie dotyczącym małżeńskiego majątku wspólnego stron, zostały przekazane do odrębnych postępowań, we właściwym dla nich trybie.

Wobec zmiany żądania z powrotem przekazane zostało do rozpoznania roszczenie o zapłatę środków pozyskiwanych przez uczestniczkę postępowania z najmu lokali, stanowiących jej własność (I C 3226/16). Początkowo bowiem wnioskodawca zgłosił, by zapłaty z tego tytułu dokonał ojciec uczestniczki na rzecz córki stron, a potem dookreślił, że były to środki, które co do zasady wchodziły do majątku wspólnego, ale do niego nie trafiły.

Pojawił się także wniosek o wydanie dokumentów wnioskodawcy, potwierdzających jego edukację. Modyfikował, by zwrócić mu całość wydatków na OC (4.800,00 zł, gdyż płacił także w toku postępowania + 401,49 zł k. 377), gdyż zachowanie uczestniczki wywołało konieczność ponoszenia tego nakładu. Prezentował też w toku postępowania stanowisko, że samochód musi być wpięrow naprawiony, by mógł być sprzedany (k. 168 i n.).

Wnioskodawca nie przyznał twierdzeń uczestniczki o ruchomościach, które zgłosiła do rozliczenia.

Uczestniczka postępowania **E. M.** negowała, że wszystkie podane przez wnioskodawcę ruchomości należały do majątku wspólnego oraz wskazywała, że niektóre uległy zużyciu poprzez zwykłą eksploatację. Podkreślała, że wprowadzili się do lokalu, który był wyposażony przez jej rodziców. Kwestionowała także wartość rzeczy podaną przez wnioskodawcę. Podała także inne przedmioty, których nie wymienił wnioskodawca i zarzuciła, że zabrał je (k. 101) oraz wniosła o zasądzenie zwrotu połowy wartości, czyli 4.475,00 zł.

Uczestniczka twierdziła, że samochód został nabyty za środki uzyskane w czasie wesela stron. Podtrzymała stanowisko jak wyrażane w korespondencji stron co do rozliczenia w zakresie pojazdu i OC, tj. iż był pełnowartościowym pojazdem, po rozstaniu stron korzystał z niego tylko wnioskodawca i dlatego powinien był opłacać OC.

Na koniec strony przystały na to, że rozliczają się poprzez wydanie ruchomości, które nastąpiło 23.06.2018 r., co do samochodu rozliczenie nastąpiło przez podział ceny sprzedaży, z tym, że grzejnik elektryczny miał zostać przyznany uczestniczce i wnioskodawca wniósł o spłatę połowy jego wartości przy uwzględnieniu 60 % eksploatacji. Uczestniczka wniosła, by nie obciążać jej spłatą, gdyż oddała wnioskodawcy rzecz o wyższej wartości. Podtrzymała też stanowisko co do rozliczenia OC i kwestionowała zasadność roszczenia o zasądzenie kosztów z wynajmu. Wnioskodawca oczekiwał natomiast zwrotu DVD Samsung, a uczestniczka nadal negowała, że był taki sprzęt. Nadto wnioskodawca podtrzymał stanowisko co do zwrotu OC i środków uzyskanych z najmu lokali mieszkalnych wnioskodawczyni.

.

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z 30.06.2016 r. rozwiązane zostało prawomocnie małżeństwo stron, zawarte 29.08.2009 r., rozpoczęte 30.09.2011 r. /ksero wyroku – k. 13-14/

Strony zamieszkiwały wspólnie do 20.09.2011 r., gdyż tego dnia uczestniczka postępowania zabroniła wnioskodawcy wstępu do lokalu zamieszkiwanego wspólnie przez strony w S., przy ul. (...), a stanowiącego własność uczestniczki. Doszło do tego przy wsparciu rodziny uczestniczki i asyście policji. Wnioskodawca utracił dostęp także do rzeczy, znajdujących w tym lokalu. Przy udziale policji wnioskodawca odzyskał swoje ubrania.

fakty przyznane

12.08.2010 r. uczestniczka postępowania przeniosła w drodze darowizny na swoich rodziców prawo do odrębnej własności do ww. lokalu mieszkalnego, który uprzednio otrzymała także od nich w drodze darowizny 5.05.2009 r.

dowód: wydruk księgi wieczystej k. 4-12

Wnioskodawca ponosił koszty OC samochodu objętego współwłasnością stron w okresie od 21.10.2011 r. do 20.10.2017 r. w łącznej kwocie 4.800,00 zł + 401,49 zł /wyliczenie k. 2v, /ksero polis, dowody wpłaty – k. 35-42, 378-380/, średnio pow. 700,00 zł rocznie. Pojazd znajdował się w posiadaniu wnioskodawcy.

Strony nie mogły dojść do porozumienia w sprawie sprzedaży pojazdu.

Pismem z 4.04.2013 r. wnioskodawca prosił uczestniczką postępowania o wyrażenie zgody na sprzedaż samochodu, uzasadniając, że jest on wart 3.000,00 zł, gdyż wymaga remontu. Zgłosił też, że do rozliczenia będą składki za OC.

Uczestniczka w odpowiedzi z 20.04.2013 r. uzasadniała, że samochód został zakupiony w listopadzie 2009 r. za 15.000,00 zł, dodatkowo 5.000,00 zł kosztował remont i pozostał przy wnioskodawcy od chwili wyżej opisanego rozstania stron. Dlatego jej zdaniem do rozliczenia jest wartość pojazdu z chwili rozstania (wg niej 14.000,00 zł), a koszty jego utrzymania powinny obciążać wnioskodawcę, gdyż korzysta z pojazdu. Wyraziła zgodę na sprzedaż z zastrzeżeniem zwrotu podanej połowy wartości pojazdu, powiększonej o procent, który by uzyskała, gdyby środki były na koncie wskutek przeprowadzenia rozliczenia na dzień faktycznego rozstania.

Stanowiska te generalnie zostały utrzymane aż wnioskodawca sprzedał samochód.

17.08.2017 r. doszło do sprzedaży ww. opisanego samochodu za 390,00 zł, z czego wnioskodawca przekazał uczestniczce połowę ceny.

fakty przyznane (korespondencja k. 43-46)

Samochód został zakupiony zaraz po zawarciu związku małżeńskiego za 15.488,00 zł.

dowód: faktura – k. 47, dowód rejestracji – k. 48

W skład małżeńskiego majątku wspólnego wszedł grzejnik, zakupiony za 531,92 zł (k. 99 ostatni wers). Znajduje się u uczestniczki. W wyniku eksploatacji utracił na wartości ok. 60 %.

Uczestniczka postępowania była także właścicielką lokalu przy ul. (...) w S. od 17.03.2005 r. do 12.08.2010 r.

fakty przyznane

Sąd zważył, co następuje:

Uzasadnienie rozstrzygnięcia o podział majątku należy rozpocząć od przedstawienia głównych zasad, na których Sąd bazuje, przeprowadzając między stronami tak skomplikowane rozliczenie jak związane z masą majątkową ulegającą przemianom w związku z upływem czasu.

W niniejszej sprawie wystąpiło dodatkowy problem, okazujący się głównym, gdyż strony w faktycznej separacji znalazły się kilka lat wcześniej i oczekiwały uwzględnienia tej okoliczności.

Zaznaczyć też należy, że wspólność majątkowa, obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania małżeństwa, powstaje z chwilą jego zawarcia (art. 31 krio). A w czasie trwania tej wspólności żaden z małżonków nie może żądać podziału majątku (art. 35 krio).

I.

Wspólność małżeńskiego majątku stron ustaje z chwilą prawomocności orzeczenia rozwodowego (zob. art. 31,35 krio) i zastosowanie odpowiednio znajdują przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych (art. 46 krio w zw. z art. 1035-1046 kc), która dotyczy majątku jako pewnej całości, a nie tylko poszczególnych przedmiotów wchodzących w jego skład (zob. art.35 krio i 1036 kc). Wspólność tego majątku ma zatem charakter udziałowy i do chwili działu, udział określa proporcje w jakich dany podmiot jest uprawniony do każdego z praw podmiotowych

należących do tego majątku, wyznacza jego sytuację prawną w relacjach z innymi współuprawnionymi, czyli i stopień uczestnictwa w ponoszeniu ciężarów czy udział w pożytkach i innych przychodach, jakie masa majątkowa przynosi.

II.

Art. 46. Krio W sprawach nieunormowanych w artykułach poprzedzających od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku.

Art. 567. § 3. Kpc ***Do postępowania o podział majątku wspólnego po ustaniu wspólności majątkowej między małżonkami***, a zwłaszcza do odrębnego postępowania w sprawach wymienionych w paragrafie pierwszym stosuje się odpowiednio przepisy o dziale spadku.

Zatem wypracowane poglądy prawne odnośnie działu spadku znajdują zastosowania także w podziale małżeńskiego majątku wspólnego. Stąd mając na uwadze 684 kpc, czyli przystępując do ustalenia składu i wartości majątku, w pierwszym należy wskazać, iż ***adekwatnie do dyrektywy art. 316 § 1 kpc o rozstrzygnięciach dotyczących dzielonego majątku decydują okoliczności i dowody istniejące w chwili podziału*** (postanowienie SN z 27.08.1979 r., III CRN 137/79, OSN 1980, Nr 2, p. 33; uchwała SN z 6.12.1982 r. III CZP 51/82, OSP 1983, Nr 12, p. 256, postanowienie SN z 6.02.2008 r., II CSK 419/07, Lex nr 583766). Tak konstatacja to konsekwencja zasad orzekania i tego, iż od momentu ustania małżeństwa, czyli zarazem wspólności majątkowej – do czasu dokonania podziału – sytuacja jest zmienna.

Tak też s. 744 Systemu Prawa Prywatnego Tom 10, Prawo spadkowe, W-wa 2009 :

Biorąc pod uwagę zdarzenia, które – w okresie między otwarciem spadku a przyjęciem spadku – mogą z dużym prawdopodobieństwem oddziaływać na strukturę i jego składniki, zasadnym jest przyjęcie, że dział spadku powinien obejmować ***przedmioty należące do spadku w chwili jego otwarcia, a przy tym istniejące w chwili dokonywania działu spadku. Zmiany zachodzące w stanie spadku powinny być w chwili działu spadku uwzględnione i ewentualnie rozliczone (w razie sprzedaży przedmiotu spadkowego przez jednego lub wszystkich spadkobierców, utraty wartości rzeczy lub wzrostu jej wartości). Odpowiednie zastosowanie znajdują tu przepisy o współwłasności ułamkowej (art. 1035 kpc)***. Dlatego powinny być tu uwzględnione przedmioty nabyte w zamian za przedmioty należące do spadku, a więc skutek surogacji zachodzącej w majątku spadkowym. Przedmioty, które wskutek wadliwego używania lub działań niezgodnych z prawem zostały zużyte, zniszczone, utracone lub zbyte przez jednego lub kilku spadkobierców powinny być zaliczone na schedę spadkową im przysługującą.

Widoczne jest, że prezentowany pogląd, które Sąd podziela jako przystające do natury i istoty rozstrzyganej sprawy, zmierzają do tego, by w danym postępowaniu uchwycić w miarę możliwości stan majątku, który możliwy jest do ustalenia. Upływ czasu, zmienność składników majątkowych stanowi tu bowiem poważną barierę. Jednocześnie Sąd orzeka według wiedzy, materiału dowodowego – dostępnych w chwili orzekania. Łącznie te czynniki mogą różnie oddziaływać w danej konkretnej sprawie i stąd indywidualnie do jej okoliczności należy dążyć do oceny ich wpływu na rozliczenie między stronami tak, by jak najbardziej trzymać się wskazanych zasad.

Przy tym na uwadze należy też mieć ***art. 3, 232 w zw. z art. 13 § 2 kpc i 6 kc***, tj. iż strony powinny wskazywać dowody czy informacje o dowodach dla wykazywania swych twierdzeń, gdyż bez stron Sąd nie posiada wiedzy na ten temat, by kontynuować postępowanie dowodowe.

Konsekwentnie należy stosować także ***art. 217 w zw. z art. 13 § 2 kpc***, gdyż tylko wówczas może być realizowane prawo do rzetelnego procesu, czyli m.in. takiego gdzie postępowanie będzie przeprowadzone racjonalnie, sprawnie, z zanegowaniem nadużywania praw procesowych. N. obecnego kodeksu postępowania cywilnego zauważali to niebezpieczeństwo i wprawdzie nie zdecydowali się na wprowadzenie wprost uregulowania dotyczącego nadużycia prawa procesowego (klauzuli w typie art. 5 kc), ale istniejące rozwiązania szczegółowe mają służyć wyciągnięciu

konsekwencji w przypadku zaistnienia granicznych sytuacji procesowych /vide uzasadnienie do ostatniej dużej nowelizacji, dostępne w drukach sejmowych do niej/.

Powyższe prowadzi i do tej konstatacji - iż skoro strony nie zgłaszały w sprawie innych składników niż podane – to jeżeli takie były, pozostawało stwierdzić, iż w pozostałym zakresie doszło do porozumienia stron na drodze pozasądowej i nie ma potrzeby ujmowania ich w przedmiotowym postanowieniu.

III.

Podział majątku obejmuje aktywa (pojęcie majątku wspólnego nie obejmuje obciążających majątek zobowiązań; występuje jako synonim dorobku). Dlatego nie jest dopuszczalne przy podziale majątku wspólnego zobowiązanie jednego małżonka do spłacenia długów i zwolnienie drugiego z małżonków w stosunku do wierzyciela od obowiązku zapłaty tych długów.

Oszacowanie przedmiotów objętych wspólnością majątkową między małżonkami następuje według cen z chwili orzekania o podziale, a nie z chwili ustania tej wspólności.

Zasadą jest, że wartość objętych podziałem praw majątkowych określa się **według tzw. cen rynkowych**, tzn. cen uzyskiwanych w uczciwym obrocie.

Przy oszacowaniu składników majątku należy uwzględnić obciążenie zmniejszające rzeczywistą wartość tych składników majątkowych, w szczególności o charakterze praworzeczowym. Wartość obciążeń odlicza się (np. jest orz. SN nakazujące uwzględnić w wycenie nieruchomości w celu określenia spłaty hipotekę obciążającą nieruchomość; hipoteka to jednak obciążenie rzeczowe dotyczące każdego właściciela nieruchomości).

Nadto :

Art. 45 krio

§ 1. Każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

§ 3. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego.

IV.

Zauważyć należy (co już i powyżej było sygnalizowane) ewolucję poglądów, jaka następuje w orzecznictwie w związku ze zwiększeniem zasobności społeczeństwa i rozwojem gospodarczym, co skutkuje różnymi nowymi rozwiązaniami w sferze praw majątkowych, które należy poddać oszacowaniu w nawiązaniu do dość sztywnych zasad podziału małżeńskiego majątku wspólnego. M.in. zauważono, że : także prawo najmu należy wycenić, w przypadku nieruchomości obciążonych hipoteką, należy ująć ją w wartości nieruchomości podlegającej podziałowi. Widoczne jest, iż w nowe trendach spostrzega się konieczność uchwycenia wartości ekonomicznej składnika majątku wspólnego tak, by rozliczeniu podlegał w zakresie, w jakim można mówić, iż powstanie jego wartości nastąpiło w czasie trwania wspólności i istnieje na moment podziału. Generalnie sprowadza się to do dbałości o to, by żadna ze stron nie wzbogaciła się kosztem drugiej, a po podziale pozostały z udziałami o tożsamej wartości ekonomicznej.

V.

Przekładając powyższe na grunt niniejszej sprawy w pierw należy podkreślić, że Sąd wobec stanowisk stron i art. 316 § 1 kpc rozstrzygnął o składnikach majątku i roszczeniach, które pozostały aktualne na moment orzekania. Dalsze ustalanie składu i wartości ruchomości było zbędne. W głównym zakresie doszło bowiem do dalszego podziału na drodze pozasądowej poprzez wydanie ruchomości wnioskodawcy bez spłaty na rzecz uczestniczki postępowania i podział po połowie ceny sprzedaży samochodu. Spór pozostał w zakresie grzejnika i DVD marki S..

Co do grzejnika, to przyznane zostało, by pozostał u uczestniczki. Odnosnie jego wartości strony były niemal zgodne, gdyż ta przyznawana przez uczestniczkę nieznacznie różniła się od żądanej przez wnioskodawcę i tak też Sąd przyjął, zwłaszcza że uczestniczka odmówiła poddania rzeczy wycenie mimo podanych jej rygorów (art. 6 kc, 233§ 2 kpc). Za zasadne Sąd uznał stanowisko uczestniczki, by nie obciążać jej spłatą za grzejnik, gdyż wydała wnioskodawcy przedmioty o łącznie większej wartości (przyjmując wartość, którą podawał czy nawet tylko w zakresie zgodnym między stronami). Z niczego nie wynikało, by zostały u niej przedmioty z majątku wspólnego, które by rekompensowały jej brak spłaty ze strony wnioskodawcy za przedmioty wydane. Podobnie należałoby odnieść się co do spłaty DVD w miejsce jego wydania, gdyby przyjąć, że w ogóle taki przedmiot jak DVD marki S. weszło do majątku wspólnego. Zdaniem Sądu zwykle doświadczenie życiowe nie potwierdzało, że przedmiot wskazany na zdjęciach w aktach, to DVD wobec jego kształtu (dość cienki gabaryt bez włączników). Powoływanie biegłego, by gdybał na podstawie zdjęcia, które nie było zbyt dokładne, nie było uzasadnione wobec braku dostatecznego materiału, który można mu było poddać do oceny. Przekonanie wnioskodawcy, że karton potwierdzał, iż był taki przedmiot budziło wątpliwości, czy wnioskodawca zapamiętał faktyczny sprzęt z wyposażania domu, czy z uwagi na upływ czasu wyrobił sobie błędne przeświadczenie, iż karton pochodził od wspólnego DVD. Zatem wobec art. 6 kc nie zostało wykazane, iż takie DVD było. Sąd nie miał podstaw, by podważać konsekwentne zeznania uczestniczki o DVD w domu, a paragon, którym posłużył się wnioskodawca także nie był dostatecznym dowodem, skoro nawet w toku sprawy sam wnioskodawca wspominał, że faktury były brane na inną osobę, a inna płaciła.

Wniosek podlegał oddaleniu także co do obu roszczeń o zapłatę. W obu przypadkach należy podkreślić, że dotyczyły one okresu, gdy strony pozostawały we wspólności małżeńskiej, a nie po jej ustaniu. Stąd Sąd rozważał, czy zaistniały szczególne okoliczności umożliwiające uwzględnienie sytuacji wywołanej faktycznym rozejściem się stron. W przypadku wspólności małżeńskiej oczywiste bowiem jest, że niezależnie od ustaleń stron, obie łożą wspólne dochody na wydatki związane z majątkiem wspólnym.

Co do OC należy zwrócić uwagę, że w przypadku rozliczania okresu po ustaniu wspólności majątkowej w orzecznictwie można zauważyć taką linię rozstrzygnięć, iż małżonek, który dysponował pojazdem, pokrywa koszty OC. To rozwiązanie wydaje się naturalną konsekwencją art. 207 kc, iż skoro ktoś korzysta z całości, to powinien ponosić też koszty. W tej sprawie wnioskodawca podkreślał jednak, że wydatki generował brak zgody uczestniczki na sprzedaż pojazdu, a roszczenie dotyczyło okres sprzed ustania wspólności. Lektura wymienianej między stronami korespondencji, czy nawet stanowisko wnioskodawcy sprzeczne z doświadczeniem życiowym (gdyż można sprzedać samochód uszkodzony, a nawet tylko pozostałości) nie przekonywały, iż to tylko ze strony uczestniczki był brak woli porozumienia się w tym względzie. Nadto zarzuty uczestniczki odnośnie rozliczenia samochodu były zasadnicze, a wnioskodawca nie przedstawił dostatecznego wyjaśnienia, dlaczego samochód tak drastycznie stracił na wartości. Przedłożył dokumenty dotyczące szkody, ale niezrozumiałe jest, dlaczego poprzez ubezpieczenie nie można było dokonać naprawy. A gdyby nawet doszło do uszkodzeń z winy wnioskodawcy, to także do rozważania byłoby, na ile obciąża go utrata wartości, gdy pojazd był w jego pieczy. Wprawdzie kwestia nakładów na zakup pojazdu budziła także spór, to jednak przyjmując, że wartość samochodu w całości miałyby przypaść wnioskodawcy, to nie powinien oczekiwać, iż uczestniczka ma obowiązek uczestniczyć w wydatku na OC, gdy wnioskodawca poczuwa się jako wyłączny właściciel pojazdu (choć formalnie pozostającego we współwłasności). W podanym okresie wszak uczestniczka nie korzystała z pojazdu.

Fakt, że pojazd był wykorzystywany do przewożenia wspólnego dziecka nie mógł zmienić poczynionego wniosku, gdyż rozliczenia w zakresie utrzymania dziecka, to inny rodzaj sprawy (tam osobno badane są pod tym kątem dochody i wydatki zobowiązanych).

Zbędne było prowadzenie postępowania dowodowego co do środków z najmu lokali. Gdyby takie dochody powstawały, to rzeczą zarządzania majątkiem wspólnym jej dysponowanie nimi. Z niczego nie wynikało, by były one marnotrawione ze szkodą dla rodziny, by w ten sposób szukać odpowiedzialności uczestniczki i zobowiązania do uwzględnienia w rozliczeniach stron. Przede wszystkim należy jednak zauważyć, iż możliwość uzyskiwania dochodu z najmu lokali miały na uwadze Sądy, określające wysokość zobowiązania alimentacyjnego uczestniczki, miarkując je, jakby uczestniczka osiągała ten dochód. Przy tym ze spraw, na które powoływał się wnioskodawca i co podała uczestniczka także w niniejszej, wynikało, że jej rodzice pomagali także finansowo i nic nie wskazywało, by środki były marnotrawione. Dalsze zatem prowadzenie postępowania dowodowego nie znajdowało uzasadnienia. Wnioskodawca bowiem opierał się na informacjach z tych spraw.

Sąd oddalił wnioski dowodowe, które wprost nie zmierzały do wykazania istotnych okoliczności sprawy lub wręcz były zbędne dla ich ustalenia.

O kosztach rozstrzygnięto na podstawie art. 520 § 2 kpc w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, obciążając strony po połowie kosztami przeprowadzenia podziału majątku wspólnego. Przy spornej między stronami kwestii tak wartościowego w całym majątku składnika jak samochód, Sąd nie stwierdził, by tylko uczestniczkę można było obciążać koniecznością przeprowadzenia postępowania. Zatem wobec sporu i konieczności działu sądowego, obie strony powinny ponieść jego koszty.